

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Taberska

Protokolant p.o. stażysty Mariola Urbanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Marzanny Woltmann-Frankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2020r.

sprawy R. N.

oskarżonego o czyn z art. 279 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Obornikach

z dnia 17 lutego 2020r. sygn. akt II K 704/19

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Ewa Taberska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 327/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 17 lutego 2020 r., sygn. akt II K 704/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
XX		XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXX
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
XX	XXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXX	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
XXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

	<p>głównej i zaniechaniu pouczenia pokrzywdzonych o możliwości złożenia przez oskarżonego wniosku w trybie art. 387 § 1 k.p.k. , co uniemożliwiło pokrzywdzonym zajęcie stanowiska odnośnie wniosku i wyrażenie sprzeciwu i w konsekwencji skutkowało wydaniem wadliwego wyroku, w którym m.in. zaniechano orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut apelującego należało uznać za niezasadny.</p> <p>Z akt sprawy karta 48-49 wynika, że oskarżony na rozprawie pod nieobecność prawidłowo zawiadomionego o terminie prokuratora, złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego poprzez wymierzenie mu określonych kar i środków probacyjnych. Sąd Rejonowy na podstawie art. 387 § 2 kpk w całości uwzględnił wniosek oskarżonego i wydał wyrok zgodny z tym wnioskiem.</p> <p>Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2019 r. IV KS 19/19: „Nieobecność prokuratora na rozprawie głównej, prawidłowo zawiadomionego o jej terminie, oznacza że w wypadku zgłoszenia przez oskarżonego wniosku, o jakim mowa w art. 387 § 1 k.p.k., nie sprzeciwia się on takiemu wnioskowi. Skuteczne złożenie sprzeciwu wobec wniosku oskarżonego wymaga obecności prokuratora na rozprawie</p>		

głównej.” (OSNKW 2019 nr 9, poz. 57, str. 60, Legalis).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należało, że wniesiona przez prokuratora apelacja w tym zakresie nie może zostać uwzględniona, albowiem nie doszło przez Sąd Rejonowy do obrazy prawa procesowego.

Rację ma natomiast prokurator, iż Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy art. 350 § 4 k.p.k. przy wydaniu wyroku w trybie art. 387 § 1 k.p.k. Jednakże szczegółowa lektura akt nie pozwoliła Sądowi Okręgowemu stwierdzić, by obraza ta miała wpływ na treść wyroku.

Jak wynika bowiem z akt pokrzywdzeni L. J. i K. M. na etapie postępowania przygotowawczego byli w pełni świadomi swych praw, albowiem zostali o nich pouczeni – k. 4 i 6 oraz 20 – 21. Wśród tych pouczeń znalazło się także pouczenie o treści zmienionego z dniem 5.10.2019r. – Dz.U. 2019.1694 – art. 337a § 1 k.p.k. , który zakładał, by na wniosek pokrzywdzonego poinformować go o dacie i miejscu rozprawy albo posiedzenia, o którym mowa w art. 339 § 3 pkt 1 i 2, art. 341 lub art. 343, oraz o zarzutach oskarżenia i ich kwalifikacji prawnej. Obecne brzmienie tego przepisu, o czym także zostali pouczeni pokrzywdzeni w pouczeniu uzupełniającym zakłada, iż na wniosek pokrzywdzonego należy poinformować go o zarzutach oskarżenia i ich kwalifikacji prawnej, co oczywiście obecnie czyni priorytetowym przepis art. 350 § 4 k.p.k.

Nadto pokrzywdzeni zostali pouczeni o treści art. 53 i 54 k.p.k. i zostali zawiadomieni o wniesieniu aktu oskarżenia do Sądu, gdzie w

zawiadomieniu zostali pouczeni o treści art. 46 §1 k.p.k.

Nie sposób zatem uznać, że pokrzywdzeni nie znali swoich praw i nie mieli sposobności złożenia odpowiednich oświadczeń lub wniosków dotyczących ich praw lub naprawienia szkody. W postępowaniu przygotowawczym i po skierowaniu aktu oskarżenia do Sądu nie wyrazili w tym zakresie stanowiska.

R. N. na rozprawie przyznał się w pełni do popełnienia czynów mu zarzucanych, wyraził skruchę i poddał się dobrowolnie karze, która jest dolegliwa i którą w przypadku powrotu do przestępstwa oskarżony będzie musiał odbyć. Poprzednie skazanie nie wykluczało możliwości zastosowania dobrodziejstwa z art. 69 § 1 k.k. Natomiast sam fakt braku zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem nie czyni wymierzonej mu kary rażąco łagodnej, albowiem pokrzywdzeni, a przede wszystkim L. J., który odzyskał niewielką część swojej własności, mogą wystąpić w tym zakresie na drogę postępowania cywilnego - k. 23 i 25.

Zaznaczyć przy tym należy, że jak wynika z treści art. 447 § 5 k.p.k. podstawą apelacji nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 i 4 (tj. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz rażąca niewspółmierność kary i środków karnych) związane z treścią zawartego porozumienia. Mając to na uwadze Sąd Okręgowy nie będzie czynił dalszych rozważań w przedmiocie wskazywanego przez prokuratora błędu w ustaleniach faktycznych czy

3

O kosztach sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym Sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. obciążając nimi Skarb Państwa

7. **PODPIS**

Ewa Taberska